

ACC. N:R M. 14059: 1-2.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Olava Andersson,
Härad: Ingelstad Adress: Kverrestads skola, Lunnarp
Socken: Kverrestad Berättat av: J. S. Lantén.
Nils Andersson
Uppteckningsår: 1956 Född år 1887 i Kverrestad

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Slaktteknik.

s. 1-2.

LUF 104.

ACC. N:R M. 14059:1.

Slaktteknik

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

huf 104

Grisen slaktades allmänt med det
halsstikka utau fängäende behövning.

En äldre erfaren slaktare instruerade
en yngre så här: "Du ska sticka grisen
i halsen och sikta mot ändtarmen på
djuret, ochakta dig för att bogsticka".

Utöfning slaktaren hade man två medhjälpare
som stödde och höll grisen. Blodet tillvogs
togs. Färs och aukor stak man i nacken,
skau har inte kött seutas ut matstru-
pen används för stickningen, och man
inte. Vid slaktning av grisen använde
man en låg spetsig kniv. d. k. "stubbekniv".
Den kniv var slaktaren mycket rädd
om, och till rakningen av grisen, sedan
den skällas, används andra knivar.
Rejet äldre så ut stickning av gris o. aukor kallas man ej

ACC. N:R M. 14059:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

2.

Vid slaktning av nätkrattar gjordes
man först så, att man högg av nackse-
nan på djuret med en kraftigt hugg,
varpå djuret föll omkull, sedan stack
man det i bakvingen. Blodet från nät-
krattar tillvaratogs inte.

Senare började man med den meto-
den att klubba med djuret innan man
stack det, och man ansåg att djuret då blev
bedövat och inte kändt så mycket av slaktningen.
Dessa klubbningar användes en liten järnklubba.
Redan i början på 1900-talet, således ganska
långt före slaktlagens tillkomst, använde
man då en och annat ställe, vid hemstället,
slaktmark.

De nya metoderna användes först av yrkes-
slaktare och praktiserades efter hand vid
hemslakt.